

Istotnym elementem wiedzy o religii i Kościele są informacje dotyczące misji i ewangelizacji, które – także z racji swej egzotyki – zawsze żywo interesowały nie tylko ludzi wierzących, lecz także niewierzących. Siłą rzeczy istnieje więc także publicystyka misyjna, której przedmiotem są przede wszystkim wiadomości o działalności misyjnej Kościoła, życie misjonarzy, problemy związane z misjami, a także finansowanie misji i odpowiedzialność za nie ze strony wspólnoty wierzących. Powstaje pytanie, w jaki sposób Kościół o tym mówi i pisze: w radiu i telewizji, na ambonie i w prasie. Odpowiedź na to ostatnie pytanie przynosi nam monografia autorstwa o. Marcina Wrzosa OMI, który podjął się ogromnego trudu analizy treści polskich powojennych czasopism misyjnych. Dzięki temu otrzymujemy rozległą i pełną panoramę publicystyki o charakterze misyjnym. Autor – dzięki swojej pracy – pokazuje nam, jaki jest stan teologii misyjnej w jej wersji popularnej, publicystycznej, a także tej części naukowej, która ujawnia się w periodykach o tematyce misyjnej.

Ks. dr hab. Andrzej Draguła, prof. US

Autor aspekt kultury medialnej, a konkretnie fenomen polskiego czasopiśmiennictwa misyjnego, dobrze się rozwijającego, czyni głównym kluczem interpretacyjnym oceny sposobu ewangelizowania świata. I słusznie, media bowiem pełnią istotnie ważną funkcję społecznego przekazu kultury, mają niezwykle potężny potencjał kulturotwórczy, stąd też zaangażowanie się Kościoła w kreowanie nowej kultury medialnej jest absolutnie uzasadnione. Media mogą także w sposób wymierny przyczynić się do ewangelizacji świata, co o. Marcin Wrzosa OMI – jako dziennikarz – z całą pewnością doskonale rozumie. Komunikacja międzyludzka czyniona m.in. za sprawą prasy, to nie tylko jeden z sektorów duszpasterstwa misyjnego, ale wręcz jeden z zasadniczych jego wymiarów. W tym kontekście w dysertacji znajdziemy szczegółowe omówienie roli czasopism misyjnych w kształtowaniu świadomości misyjno-ewangelizacyjnej lokalnego Kościoła polskiego.

O. dr hab. Witold Kawecki CSsR, prof. UKSW

Polskie czasopiśmiennictwo misyjne po II wojnie światowej

Marcin Wrzosa OMI

Polskie czasopiśmiennictwo misyjne po II wojnie światowej

Marcin Wrzosa OMI (ur. 1977 r. w Szubinie) w 1996 r. wstąpił do nowicjatu Misjonarzy Oblatów MN na Świętym Krzyżu. W 2004 r. przyjął święcenia prezbiteratu, w kościele seminaryjnym św. Jakuba w Obrze k. Wolsztyna.

Ukończył studia magisterskie z teologii na Wydziale Teologicznym UAM w Poznaniu, sekcja WSD Obra (2004 r.), z politologii oraz dziennikarstwa i komunikacji społecznej na Wydziale

Nauk Politycznych i Dziennikarstwa UAM w Poznaniu (2008 r.). Ukończył także studia licencjackie i doktoranckie z misjologii na Wydziale Teologicznym UKSW w Warszawie (2011 r.), gdzie w roku 2013 uzyskał tytuł doktora nauk teologicznych o specjalności misjologia oraz teologia środków społecznego przekazu. W latach 2009 – 2010 r. przebywał na stażu misyjnym na Madagaskarze.

Jest redaktorem naczelnym wydawnictwa i czasopisma Misyjne Drogi. Duszpastersko działa wśród harcerzy ZHRu, studentów, na „Przystanku Jezus” oraz w neokatechumenacie. Współpracuje z „Przewodnikiem Katolickim” i „Radiem Emaus”.

Marcin Wrzosa OMI

28

studium

misjologiczno-prasoznawcze